

Figuera de La Soleia

Sant Llorenç d'Hortons

Ubicació

Comarca: Alt Penedès
Lloc/Adreça: Vinya de La Soleia, al sud del nucli urbà
Alçada: 184

Coordenades:

Latitud: 41.46336
Longitud: 1.82824
UTM Est (X): 402146
UTM Nord (Y): 4590859

Classificació

Número de fitxa: 08222 - 204
Àmbit: Patrimoni natural
Tipologia: Espècimen botànic
Estat de conservació: Bo
Protecció: Inexistent
Accés: Fàcil
Ús actual: Ornamental
Titularitat: Privada
Titular: 08220A012000010000PY
Autoria de la fitxa: Jordi Montlló Bolart
Data de registre de la fitxa: dc., 27/03/2013 - 01:00

Descripció

Figuera del gènere Ficus i espècie F. Carica situada al bell mig d'una vinya encarada a migdia, al sud del nucli urbà de Sant Llorenç, al costat mateix de la BV-2249, coneguda com La Soleia. Creix ufanosa, com exemplar aïllat, entre ceps de xarel·lo centenaris. Es tracta d'un arbre de fulla caduca, amb la capçada ampla i arrodonida. L'alçada i l'amplada de capçada oscil·la entre els 10 i els 12 metres. Les fulles són grosses i lobulades. El pecíol és llarg i gruixut.

L'època de floració és entre el maig i el juny. Les flors són molt petites, es troben tancades a l'interior d'un receptacle carnós. D'aquesta inflorescència neix el fruit anomenat figa. La forma, color i textura dependrà de la varietat. El tronc, tot i que és recte, creix torçut i protuberant. L'escorça és grisa i ha perdut la suavitat dels espècimens joves. La volta de canó és de 2,76 metres. De la creu parteixen cinc branques molt potents que es van bifurcant. Les branques acostumen a tenir un creixement longitudinal que els dona una morfologia molt característica.

Les arrels són molt robustes i tenen un gran poder de penetració i és per això que al seu voltant no s'hi ha construït cap pica ni cisterna ja que les arrels es poden ficar per les més petites escletxes a la recerca d'humitat.

Observacions:

La figuera de la vinya de la Soleia va ser plantada per l'avi del Sr. Jaume Ponnou i es troba enmig d'una vinya amb ceps centenaris

Història

Aquest arbre olorós constitueix, juntament amb la vinya i l'olivera, un dels cultius més importants de les civilitzacions mediterrànies. Plantats aïllats han estat estretament lligat als antics cultius de vinya o de secà per l'ombra que proporcionaven al pagès o vinyataire. L'aparició dels tractors per facilitar les tasques a l'hora de llaurar van facilitar la desaparició de molts d'aquests exemplars ja que la majoria de les arrels es situen a una profunditat d'entre 20 i 45 cm.

La fusta de la figuera no és gaire resistent, i per això es diu que és un arbre de brancada traïdora, ja que en qualsevol moment una branca pot partir-se amb el pes d'una persona. En alguns indrets, tradicionalment es feia la part central del banc de fuster però és una fusta que es podreix fàcilment. És un mal combustible.

Bibliografia

PHILIPS, Roger (1989). Los Arboles. Editorial Blume, S.A. Barcelona.

